

Bena sem spoznal nekaj let po poškodbi. Četudi ne tako intenzivno kot Vojko, me je tudi Beno 'pregovarjal', da poskusim kaj naslikat. Tako si je prizadeval tudi za druge potencialne mlade umetnike invalide. Prav Beno je naredil piko na i, da sem pričel s slikanjem. Bil je maj 2021, slikarska delavnica v Novem mestu. Takrat mi je predal slikarsko stojalo od pokojnega Gregorja Janežiča, ki je bil tudi moj prijatelj. Dal mi je čopič v usta in me pustil brez izbire. „No, naslikaj nekaj, ali pa probaj kaj napisat.“ Tako se je vse skupaj začelo zame.

Vsi vemo, kakšen umetnik, pisec in še mnogo drugega je bil Beno. Mene je navduševal s svojo neizmerno voljo. Kljub bolezni, ki ga je mučila zadnja leta, se ni ustavil. Ne samo, da je uresničeval že obstoječe načrte, tudi nove ideje je imel. Vedno znova in znova. Pravi vzor, kaj lahko človek doseže z voljo in trudom.

Dominik Lozar

Črnomelj, september 2026